

În ce ai tu încredere?

Mi s-a povestit că un vecin s-a întors de pe căile sale păcătoase la Dumnezeu. Am hotărât să-l vizitez. Soția sa m-a salutat prietenos și și-a exprimat bucuria pentru schimbarea care s-a petrecut chiar în căminul ei de la convertirea soțului ei.

„Așadar, doamnă A., remarcați într-adevăr o schimbare la soțul dumneavoastră?” am întrebat eu.

„Aceasta este sigur de tot”, a răspuns ea.

„Și dumneavoastră”, am întrebat eu mai departe, „sunteți și dumneavoastră pregătită pentru cer? Veți fi amândoi cândva acolo?”

„Da, sigur”, a răspuns doamna A. cu zel. La următoarea mea întrebare: cum a ajuns la această convingere, răspunsul ei a fost:

„Dumnezeu îmi ascultă toate rugăciunile. Ce m-aș fi făcut dacă El nu mi-ar fi arătat atâta amabilitate în timpul bolii de treisprezece săptămâni a soțului meu? El mi-a trimis întotdeauna lucrurile pe care I le-am cerut și pe care nu puteam să mi le cumpăr singură. Așa că nu mă îndoiesc că dacă voi zăcea cândva pe patul morții, El mă va asculta la fel și mă va lua la El în cer.”

„Deci, dumneavoastră aveți încredere în rugăciunile dumneavoastră și credeți că așa cum Dumnezeu Se îngrijește de trupul dumneavoastră, El vă va accepta și sufletul. Dar este aceasta o dovadă că veți ajunge în cer? Vedeți acolo vrăbiile, cum își găsesc hrana împreună cu păsările de curte. Dumnezeu Se îngrijește de ele; dar credeți că pentru aceasta ajung și ele în cer?”

Doamna A. a dat supărată din cap. Părea că îmi consideră cuvintele foarte nebunești.

„Să nu mă înțelegeți greșit”, am continuat eu. „Este de la sine înțeles că între oameni și vrăbiile există o mare deosebire. Dar într-un sens nu se deosebesc unii de alții: ambele categorii de ființe sunt creaturi ale lui Dumnezeu și ambele sunt susținute și hrănite de El. Deci, din această din urmă situație nu puteți să trageți o concluzie favorabilă pentru dumneavoastră în privința viitorului. Dimpotrivă: dacă moare o vrăbie, atunci s-a terminat cu ea în orice privință. Dar dumneavoastră aveți un suflet nemuritor și sunteți o păcătoasă. De asemenea, vă va fi cunoscut că Dumnezeu nu poate tolera în prezența Sa sfântă nimic rău, nicio pată de păcat. Deci, chiar dacă El vă ascultă îndurător rugăciunile, aceasta nu vă dă totuși niciun drept la cer. Numai sângele lui Hristos curăță de orice păcat și-l introduce în cer pe cel care crede. De aceea, dacă nu sunteți spălată de păcatele dumneavoastră prin acest sânge, trebuie să vă scufundați în iad și toate răspunsurile amabile ale lui Dumnezeu la rugăciunile dumneavoastră nu vă vor fi decât amintiri amare despre bunătatea lui Dumnezeu, care nu v-a condus la pocăință.”

Dumnezeu a binecuvântat această discuție. Doamna A. a fost călăuzită de Duhul lui Dumnezeu să primească un sentiment profund asupra păcatelor ei și să se bazeze plină de încredere pe lucrarea pe care a săvârșit-o Isus pe Golgota.

Există mulți oameni care, ca doamna A., cred că pot concluziona din faptul că Dumnezeu le ascultă rugăciunile, că la sfârșitul vieții lor El le va mântui și sufletul. Un muribund a spus de curând: „Cred că acum voi merge în cer”. Când a fost întrebat pe ce își bazează această presupunere, el a răspuns: „Pentru că noaptea trecută Dumnezeu m-a ascultat și mi-a luat toate durerile. Vă asigur că de când m-am rugat la El n-am mai simțit nimic.”

Sărmanul om era pe cale să pășească în prezența lui Dumnezeu cu păcatele sale asupra sa. El făcea eroarea fatală să pună bunătatea cu care Dumnezeu Se îngrijise de nevoile sale pământești, în locul morții jertfitoare a lui Hristos.

În ce ai tu încredere? – Autor necunoscut

Samenkörner (Neue Folge 20) 1926

Dragă cititorule, tu în ce ai încredere? În bunătatea lui Dumnezeu, pe care El ți-o arată pentru că ești creatura Sa, sau în sângele lui Isus, singurul care poate să șteargă păcatele?

Titlul original: Worauf vertraust du?
din *Samenkörner (Neue Folge 20) 1926*